

عنوان مقاله:

شناسایی بخش های اقتصادی محرک ایجاد اشتغال در استان های مختلف ایران و چشم انداز آن (رهیافت انتقال - سهم)

محل انتشار:

فصلنامه سیاست های مالی و اقتصادی، دوره 4، شماره 14 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

محمد غفاری فرد - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بوئین زهرا

رضا خوش سیما - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بوئین زهرا، قزوین

خلاصه مقاله:

تجزیه و تحلیل روند اشتغال و ساختار آن در سطح کشور و مناطق مختلف آن مستلزم شناخت دقیق استعدادها و توان بالقوه بخش ها و ترکیب آن در مناطق است تا بتوان برنامه ریزی و اشتغالزایی متوازن و متعادلی را در هر یک از بخش ها و مناطق محقق ساخت. اشتغال همواره از دغدغه های اصلی سیاستگذاران اقتصادی بوده و به طور کلی نیروی انسانی در مسائل اقتصادی جایگاه ویژه ای داشته است. هدف از این مطالعه تعیین وضعیت اشتغال بخش های عمده فعالیت در استان های کشور ایران طی دوره (۱۳۹۰-۱۳۸۵) می باشد. به این منظور با استفاده از مدل انتقال - سهم به تشخیص نوع بخش های اقتصادی از نظر مزیت نسبی، برنده، بازنده و بازنده مختلط اقتصادی پرداخته شده و همچنین با استفاده از شاخص ضریب مکانی (LQ) بخش های پایه ای و غیر پایه ای هر استان مشخص شده است. نتایج حاکی است که در تمام استان ها توزیع نیرو به نفع مشاغل خدماتی و جهت گیری فعالیت های آینده استان به سمت بخش خدمات است، همچنین بخش خدمات در اکثر استان ها به جز استان های آذربایجان شرقی، تهران، خوزستان، سیستان و بلوچستان، کرمان، کرمانشاه، کهگیلویه و بویراحمد، گیلان، لرستان و یزد پتانسیل لازم برای ایجاد اشتغال در آینده را دارند و به عنوان محرک لازم برای ایجاد اشتغال در استان ها محسوب می شوند. از نظر فعالیت پایه ای نتایج نشان می دهد بخش خدمات در استان های بوشهر، تهران، خوزستان، سمنان، فارس، قم، کرمانشاه و هرمزگان فعالیت پایه ای محسوب شده و این بخش در جهت مزیت رقابتی این استان ها حرکت کرده است. ضرایب مکانی سایر استان ها در بخش خدمات حاکی از این است که این بخش در آن ها هنوز به سطح خودکفایی نرسیده و متقاضی نیروی کار بیشتری است.

کلمات کلیدی:

Provinces of Iran, Employment, Shift- Share, Relative Advantage, استان های کشور ایران, اشتغال, انتقال - سهم,

مزیت نسبی, ضریب مکانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2022259>

